

Maa jeg kun til Slutning bemærke, at naar der i § 9, 2det Stykke, gives en Anvisning paa en Brændevinsstat, saa tror jeg, det er blot og bart en deklaratorisk Bestemmelse, som ikke har nogen reel Interesse, saa den vil uden Skade kunne udgaa af Loven, og Lovens Indhold bliver ikke desto mindre uforandret.

Scharling: Da der i Slutningen af forrige Samling fremkom en Udvalgs-Betænkning om det foreliggende Lovforslag, som ikke naaede til Behandling i Tinget, maa jeg gøre et Par korte Bemærkninger. Det af Regeringen i forrige Samling fremsatte Lovforslag blev jo i formel Henseende underkastet en meget væsentlig og indgribende Omændring i Udvalget, hvis Indstilling kom til at omfatte ikke blot, som Lovforslaget nævnte: anerkendte Sygekasser, men overhovedet Sygekasser, idet der sondredes mellem anerkendte Sygekasser og understøttede Sygekasser. Der udtaltes i Betænkningen af det Mindretal, hvortil jeg hørte, at man vilde i og for sig have foretrukket at blive staaende ved den Stikfelse, som Lovforslaget havde modtaget i Landsstinget, men at man dog ogsaa kunde gaa med til den foreliggende Affattelse; men det blev i Udvalget bestemt udtalt, at det skete under den Forudtæning, at ikke en saadan Forandring af Lovens Form skulde bidrage til at lægge Hindringer i Vejen for dens Gennemførelse, da man i saa Fald lagde mere Vægt paa Realiteten end paa Formen. Jeg skal for mit personlige Bedkommende sige, at jeg i og for sig finder den Form heldigere, som Udvalget gav Lovforslaget, og jeg har i sin Tid ved Lovens tidligere Behandling her i Tinget udtalt mig i den Retning, at den der oprettede Søndring mellem anerkendte Sygekasser og understøttede Sygekasser er principrigtig; men jeg sluttede mig i saa Henseende til mine Meningsfæller i Udvalget, at ogsaa jeg siger, at jeg vil hellere ofre paa den Form, som jeg i og for sig anser for nok saa principrigtig, end som jeg vil ofre Lovens Realitet; og jeg vil derfor, da den højtærede Minister nu har fremsat Lovforslaget i den samme Stikfelse som i Fjor, og altsaa har fraveget den Form, det sit, kun udtale, at for saa vidt der heri, hvad jeg ikke ved om er Tilfældet, maa ses et Udtryk for, at den af Udvalget foreslaaede Form vil berede Lovforslagets Gennemførelse Banfælgigheder, saa forbeholder det Mindretal, hvortil jeg hører, sig, i Henhold til tidligere i Udvalget fremsatte Udtalelser, sin Frihed over for dette Spørgsmaal. — Det vil ses af Udvalgets Betænkning, at i øvrigt

det Punkt, som var den største Hindring for at opnaa Enighed i Udvalget, og som efter min Formening ogsaa vilde have været en Hindring for, at Lovforslaget kunde være gennemført, var Spørgsmaalet om den Understøttelse af det offentlige, som der skal gives Sygekasserne.

Der blev foreleden her i Salen af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (B. Holm) udtalt, at Indenrigsministeren aldrig i denne Sag havde gjort noget — ja, Ordene huffer jeg ikke, men Meningen var — noget smukt og nærværdigt Tilbud, som virkelig vilde fremme Sygekassensagen og være af reel Betydning for Sygekasserne, og det er vistnok i Overensstemmelse med den Betragtning, at Udvalgets Flertal har krævet et betydeligt større Tilskud fra det offentlige, end der er foreslaaet af Regeringen og vedtaget i det andet Ting. Jeg tror rigtignok, at der fra det ærede Medlems Side altid vil blive sagt, at de Indrømmelser, som fra Statens Side tilbydes over for Arbejderne, ere af underordnet Betydning, og at de overhovedet kun have den Betydning for dem, at de tjene til Udgangspunkt for ny og videregaaende Fordringer. Men naar dette forholder sig saaledes, tror jeg ogsaa, at der ligger lidt mindre Vægt paa de Fordringer, som i saa Henseende fremsættes fra det ærede Medlem og hans Meningsfællers Side; under alle Omstændigheder tror jeg, at Sygekasserne vilde være betydelig bedre tjente med at faa en Lov gennemført, som giver dem det efter min Formening ret betydelige Tilskud, som Regeringen og Landsstinget have været enige om at tilbyde, end de vilde være med at se denne Lov Nar efter Nar strande derpaa, at man stiller videregaaende Fordringer og Ønsker, om hvilke man paa Forhaand ved, at de ikke ville kunne blive gennemførte. Jeg skal udtale, at jeg selv er Medlem af Bestyrelsen for en af Landets største, ja jeg tør maaste sige største Sygekasser, og jeg kan paa dens Vegne udtale, at vi vilde betragte det som et stort Gode at faa det Tilskud, som er tilfagt i Lovforslaget, og at vi vilde betragte det som en meget væsentlig Forbedring; og jeg er overbevist om, at denne Sygekasse kun med Beslagelse har set, at dette Lovforslag ikke blev gennemført i Fjor, om det end nok saa meget skyldtes en yderligere og mere velvillig Stilling over for Sygekasserne i Retning af at give mere. Jeg tror ikke ret, der kan blive Tale om at gaa videre end til det, som er foreslaaet i Lovforslaget og vedtaget af det andet Ting, og jeg tror, at Stillingen i den Henseende i Nar endogsaa er noget anderledes end i Fjor, fordi man jo